

man har opstillet det alternativt, saaledes at Justitsministeren skal kunne ved større eller vanskeligere Bærgemaal bestemme et passende Væderlag, fornemmelig for Umhyndiggjorte, eller naar det er overdraget Bærgen at bestyre faste Eiendomme; thi efter Udvalgets Mening vil der meget let kunne blive Spørgsmaal om at indrømme Bærgpenge til en Bærg for en Umhyndiggjort, ogsaa naar denne ikke har en fast Eiendom, nemlig naar han har en meget betydelig Bedrift af en anden Natur; og, skal en Bærg bestyre en fast Eiendom for en Umhyndig, hvormed der er en betydelig Forvaltning forbunden, saa maa han ligesaavel kunne erholde Afgang til Bærgpenge, som naar han er Bærg for en Umhyndiggjort. — Den nye § 14, som Udvalget under Nr. 43 foreslaaer indsat, er aldeles eenslydende med Udkastets § 4.

Justitsministeren: Det er en Selvfølge, at jeg ikke i det Væsentlige har Noget at erindre imod de Endringsforslag af Udvalget, der nu ere satte under Forhandling, hvad jo ligefrem fremgaaer af mine Udtalelser under det første Affnit af nærværende Sag. Men, idet jeg altsaa skal tillade mig at erklære, at jeg ikke har Noget imod Endringsforslagenes Vedtagelse at indvende, er der dog et Par Ytringer af den ærede Ordsfører, som foranledige mig til at udtale mig lidt nærmere. — Han meente saaledes, at der, forsaavidt Udvalgets Endringsforslag under Nr. 40 stiller den testamentariske Bærg eller Bestyrer eller Administrator, eller hvad man nu vil kalde ham, under det Offentliges Tilshyn og gjør ham det til en unndgaaelig Forpligtelse at aflægge Regnskab til vedkommende Pupilautoritet, ikke derved vil blive gjort nogen væsentlig Forandring i, hvad der i Regjeringsudkastet derom er foreslaaet. Dette kan dog efter min Mening kun gjælde med Hensyn til de Umhyndige, der have faaet deres Arv fra en Ascendent, det vil altsaa sige: om Livsarvinger. Jeg troer, at Regjeringsudkastet derimod stiller det fuldkomment frit for den Mand, der vil testamentere En, der ikke er hans eget Barn, en Formue, ogsaa at fastsætte, hvorledes og af hvem denne Formue skal admini-

stres, uden at det skal være en Nødvendighed, at Administratoren kommer ind under den sædvanlige Control og Forpligtelse til at aflægge Regnskab for vedkommende Pupilautoritet; jeg troer, at det, saaledes som den tilsvarende Bemælselse i et tidligere Lovforslag om denne Gjenstand fremgik af Afstemningen under sammes 2den Behandling i det andet Thing, muligt endogjaa dengang har været Meningen ligeledes at stille Administratoren frit ligeoverfor Midler, der bleve tillagte en Livsarving. Jeg erkjender imidlertid forøvrigt, at det er correct at stille Sagen paa den Maade, som Udvalget her har foreslaaet den stillet, saaledes at der skal føres det samme sædvanlige Tilshyn med saadanne Administratører som med Bærger, idet jeg forresten ikke er blind for, at den hele Maade, hvorpaa Bærgerne nu blive controlerede gennem deres Regnskaber, just ikke har nogen meget stor Betydning, saaledes som det practiff gaaer til. Jeg har ikke villet tilbageholde disse Ytringer, for at det kunde være klart, at jeg havde Diet aabent for, at der paa dette Punkt dog vilde ved Udvalgets Forslag finde en mere væsentlig Forandring Sted, men som jeg forøvrigt, som sagt, ikke har Noget imod. — Den anden Bemærkning af den ærede Ordsfører, der giver mig Anledning til at udtale mig lidt nærmere, var hans Ytring om, hvorvidt det var sandsynligt, at der i de Tilfælde, hvor Umhyndiges Midler sikredes ved thinglæst Skifteextract, vilde være Panteobligationer tilstede i Boet. I saa Henseende tør jeg med Bestemthed paastaae, at slike Tilfælde ikke ere saa ganske saa, og at de, som den ærede Ordsfører naturligtvis meget vel veed, have deres naturlige Oprindelse fra den Opgjørelse, som man ofte lægger til Grund for Skiftet. Hvor det nemlig er en af Forældrene, der skifter med sine Børn, der tager man jo i Reglen og skal endog tage for Yldest den Opgivelse af Boets Status, som den Efterlevende af Forældrene fremkommer med. Skifteforvalteren finder sig i Reglen ikke forpligtet og heller ikke opfordret til nøiere at controlere eller, rettere sagt, at examinere Vedkommende om, hvorvidt der findes saadanne Papirer, og det er derfor slet ikke sjældent, at der i et Bo af denne Bestaaffenhed er, dog naturligvis i